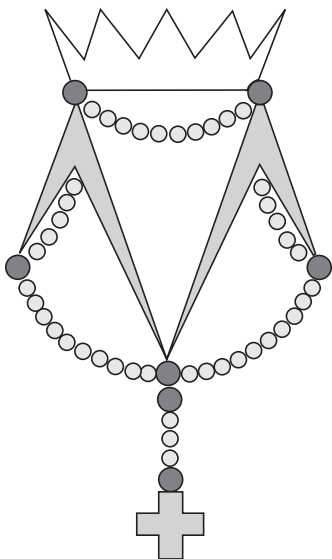

KŘIŽERSKE

Radworskeje
wosady

Modlitwa křižerja na puć

*Knježe Jězu Chrysće,
Ty sy nas z poselstwom
zrowastanjenja zawjeselił.
Tute radostne poselstwo
budu džensa wozjewjeć.
Přewodźej mje wšědnje
ze swojim žohnowanjom,
zo bych po twojim
přikładže jednał,
a daj mi něhdy
twoju krasnosć wuhladać.
Amen.*

Zasady našich křižerjow

- Křižerski procesion je serbski, katolski nałožk.
- Je winowatosć kóždeho křižerja, so aktiwnje na cyrkwinskim žiwjenju wobdželeć.
- Jutrowne jěchanje je cyrkwinski procesion. Tohodla ma so kóždy křižer sobu modlić a spěwać.
- Wšitko, štož kazy raz swjatočnosće procesiona, ma so wostajić (na přikład alkohol).
- Kóždy křižer ma so dostojnje zdrasćić.
- Na křižerskim procesionje smě so wobdželić, štož je 14. žiwjenske lěto docpěť.
- Dobre křižerske tradicije njech so haja (na přikład wužohnowanje z dwora ze swjećenej wodu, domojwitanje, wječorna modlitwa).
- Žadyn křižer njewupřehnje druhemu konja.
- Kóždy křižer ma so po móžnosći na křižerskich zhromadźiznach wobdželić.
- Kóždy křižer ma so na Božej mši w jutrownej nocy a po móžnosći na dżaknych křižerskich Božich službach wobdželić.

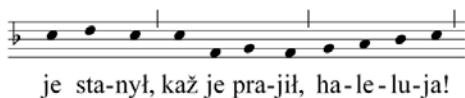
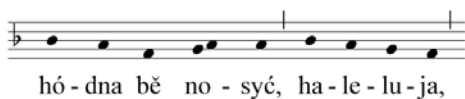
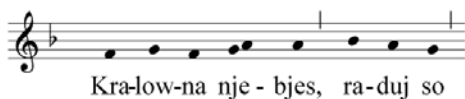
Daj Bóh zbožo na puć!

RADWOR

při cyrkwi

Kralowna njebjes

Regina cæli

- 1. Džens Chrystus z mortwych stanył je, haleluja, haleluja; a pobil je wšě mocy zle. Haleluja, haleluja!**
- 2. Wón žiwjenje je za nas dał, hal., hal., a z Wótcom wšón swět wujednał. Hal., hal.**
- 3. Tři žónske su tam k rowu šle, hal., hal., zo bychu jeho žalbwale. Hal., hal.**
- 4. Jich jandžel w rowje překwapi, hal., hal., a přestrožane zwjeseli. Hal., hal.**
- 5. Wón rjekny: Njebojće so mje! Hal., hal. Chryst z rowa krasny wušoł je. Hal., hal.**
- 6. Do Galileje chwatajće! Hal., hal. Tam jeho wěsće zetkaće. Hal., hal.**
- 7. A jeho pošlam powěsće, hal., hal., zo woprawdže zas žiwy je! Hal., hal.**
- 8. Tež my so nětko radujmy, hal., hal., a Zbóžnikej so džakujmy! Hal., hal.**
- 9. Haj, tebi džakujemy so, hal., hal., naš překrasnjeny Zbóžniko! Hal., hal.**

WOTJĚCHANJE Z RADWORJA

1. Džens Boži Syn so raduje, wón je z rowa stanyl, je žiwy zas a kraluje, djas je padnyl, smjerc plače, haleluja!
2. Haj, wón je hada stareho porubał a zwjazal. A smjerći kalač je wón wzał, móc jej sćazał, ju sputal, hal.
3. Tu wójnu, kotruž započal z Bohom čert bě w raju, je Jězus za nas dokonjal w Swjatym kraju, naš Zbóžnik, hal.
4. Tak z Wótcom Chryst je wujednal nas, te hrěšne džěci. Štož čert bě wzał, wón je nam dał. Radosć swěci nam z jutrow, hal.
5. Hrěch zamknyl bě nam njebjesa, nět su wotewrjene. A tohodla so wjesela wumóžene wšě duše, hal.
6. Tež wótcy wumóženi su, z nami jutry swjeća. Haj, wšitcy dobri wyskaju: Wšě jich přeća su přešle, hal.
7. Tuž Wumóžnikej spěwajće, džěci Božej' hnady! Wy pak so k njemu wobroćće, džěci zwady! Wón woła, hal.
8. Ow Jězu dobywaćelo, dobyli smy z tobu a přewinjemy hubjenstwo a wšu zlobu. Budź chwalen, haleluja!

-
1. Budź chwała Bohu wěčnemu a jeho Synej lubemu, za nas do smjerće datemu!
 2. Wón chodžil je tu po swěće a wotmył naše hrěchi wšě přez swoju smjerc a ćerpjenje.
 3. A jeho čelo ležalo je w skale do dnja třěćeho, hač zjednoći z nim duša so.
 4. Tak Chryst sej čelo překrasni, naš Zbóžnik žiwy wustupi, a jandžel skału woćini.
 5. Ta zemja zarža zdžiwana, a nócna straža rozčěka; sam jandžel w rowje zawosta.
 6. Tu na kamjeń so posydže, tu w slónčnej drasće čakaše, hdyž zláha ranje switaše.

7. Tři žónske k rowu přińdžechu, a jako jeho zwidžachu, to njemalo so stróžichu.
8. Wón rjekny: „Njebojće so mje! Wěm derje, koho pytaće. Wón njeje tu, wón žiwy je!
9. Wšu móc wón smjerći wotwjedže a překrasnjeny stanył je; tu ruby po nim widžiće.“
10. A jandželej so přidruži tu jandžel hišće jasniši. Strach zaja žónske wšitke tři.
11. Jim jandželej pak rjeknyštaj: „Chryst stanył je a w rowje njej’. Wón knježi nade stwórbu wšej.
12. Haj, spomńće, kak wón prajił je, zo na džen třeci zawěsće wón zaso stanje, hladajće!
13. Nět pak so ruče zebjerće, do Galileje chwatajće, wšo jeho póslam powěsće!“
14. Kak rady žónske chwatachu a póslam radosć powěchu, zo Knjez je stanył z hordosću!
15. Či pósli měrnje sluchachu, wšak žónskim malo wěrjachu, hač Knjeza sami widžachu.
16. Ow překrasnjeny Zbóžniko, naš pučo, swětło, wučerjo, my tebi dowěrjamy so.
17. Daj nam so tebi spodobać a po wšěch horjach kralować kaž twoji lubi, twoja mać!

ZA RADWORJOM

Krasnosćiwy różowc

W mjenje Wótca a Syna ...

Wěrju do Boha ... Chwała Wótcej ...

Wótče naš ...

Strowa sy, Marija ... (*trójce*) z *próstwu*:

Jězus, kotryž chcył naše mysle wjesć.

Jězus, kotryž chcył naše słowa nawodžec.

Jězus, kotryž chcył naše skutki wobknježec.

Chwała Wótcej ...

Wótče naš ... Strowa sy, Marija ...

Potajnosće:

Jězus, kotryž je z mrtwych stanył.

Jězus, kotryž je do njebjes spěl.

Jězus, kotryž je nam Swjateho Ducha póslal.

Jězus, kotryž je će do njebjes wzał.

Jězus, kotryž je će w njebjesach skrónowal.

Chwała Wótcej ... (*po kóždym hrónčku*)

ČORNY HODLER

1. Nět, wěriwi, so wjeselmy a Boha chwaló česćujmy. Čas radosće je jutrowny, haleluja, haleluja.
2. Haj, raduj město so a wjes! Je z rowa stanył Chrystus Knjez, zo by nas dowjedł do njebjes, hal., hal.
3. Tři žónske k rowu chwatachu a drohe žalby njesechu. „Štó wotamknje row?“ myslachu, hal., hal.
4. Juž Boži row bě wotkryty, w nim jandžel z njebjes póslany, wšón z bělej drastu wodžěty, hal., hal.
5. Wón rjekny: „Kohož pytaće, tu njej’, wón z mrtwych stanył je. To jeho pósłam powěsće!“ Hal., hal.
6. Hdyž měšnicy to zhonichu, to njesměrnje so stróžichu a žalostnje so mjerzachu, hal., hal.
7. Su hnydom radu radžili a stražnikow sej kupili, zo bychu prawdu zapřěli, hal., hal.
8. Ći pjenjezy wšě přijachu, zmrtwychstanjenje zažachu z najhlupišeju basničku, hal., hal.
9. Hlej, prawda rozbi bajki wšě a rozpadžechu wšitke lžě, džens wšón swět čistu prawdu wě. Hal., hal.

MILKECY

1. Chryst mrtwy je so wubudził, haleluja, haleluja, a žiwy z rowa wustupił, hal., hal.
2. Hdy budžeše wón njestanył, hal., hal., to cyły swět by zahinył, hal., hal.
3. A dokelž pak wón stanył je, hal., hal., my spěwać směmy wjesele, hal., hal.
4. Tři žónske rano njedželu, hal., hal., row jeho prózdny nańdžechu, hal., hal.

5. A w rowje běłaj jandželej, hal., hal.,
jim cyłu radosć powěštaj, hal., hal.
6. „Tón, kotrehož tu pytaće, hal., hal., je
z mortwych stanył hordoznje, hal., hal.
7. Wón žiwy chodži po kraju, hal., hal.,
tu jenož čelne ruby su, hal., hal.
8. Do Galileje doběhnće, hal., hal., tam
wěsće jeho nańdžeće, hal., hal.
9. A japoštołam prajće to, hal., hal., zo
žiwjenje je dobyło!“ Hal., hal.
10. „Džak wamaj, džak; my pónđžemy, hal.,
hal., a kaž staj rjekłoj, sčinimy.“ Hal., hal.
11. Nět cyły swět so raduje, hal., hal., z
tej' jutrowneje powěsće, hal., hal.
12. A wšudže ludžo spěwaju, hal., hal., zo
Chryst je dobył nad smjerću, hal., hal.
13. Tež my z nim jutry swjećimy, hal.,
hal., a z wjesołosću spěwamy, hal., hal.
14. Wša chwała, Jězu, tebi budź! Hal.,
hal. Tež naše čěła něhdy zbudź, hal., hal.!

STRÓŽIŠĆO

1. Tón cyły swět so raduje. Wjeselće so,
radujće so, zo Chrystus z mortwych sta-
nył je! Wjeselće so, radujće so, haleluja,
haleluja.
2. Na njeby spěwa jandželstwo. Wjeselće so ...
Na zemi wyska křesćanstwo. Wjeselće so ...
3. Wšón Boži lud so raduje. Wjeselće so ...
Naš Zbóžnik žiwy kraluje. Wjeselće so ...
4. Wšě trawički so zelenja. Wjeselće so ...
Drjewa so běla wot kćenja. Wjeselće so ...
5. Wša zrudoba je woćichła. Wjeselće so ...
Bóh wožiwja a wobžiwja. Wjeselće so ...
6. Tež slónco swój puć powyša. Wjeselće so ...
A krasnišo nas wobswěća. Wjeselće so ...
7. Wšón Boži swět so raduje. Wjeselće so ...
Tež wjesel so, štož žaruje. Wjeselće so ...

STRÓŽIŠĆO (po přestawce)

1. Swěru kralej přisahajmy, ponižnje so jemu kłońmy, kralowske jom česće dajmy, poslušnosće slub jom hrońmy: Kralow kralo, swjaty Božo, wodź nas, sy nam wěčne zbožo!
2. Bóh da krónu, ceptar tebi: „Njeh će blyšć mój bójski zdebi! Ty mój Syn sy, džens će spłodzu, z knježny člowjeka će zrodzu. Přisaham či: Štož je moje, na wěčne je wšitko twoje.“
3. Njeh sej wšón swět hubu drěje: „Hrěcha njeje, njeje winy!“ Wjeršny w njebiesach so směje: „Zbiju jich kaž karan z hlíny!“ Zbóžni, kiž so hrěchow kaja a so k Bohu wučěkaja.
4. Ty sy pastyr wšitkich ludźi, nosyš wšěch na swojej hrudzi. Hdyž štó we čmě, w hrěchach bludzi, to će we wutrobje rudzi. Krawjo, mrějo za kóždeho, chceš džě wuchować ty jeho.
5. W tebi je wšo zakótwjene, na tebe wšo wusměřjene, w twojim Duchu wožiwjene, w bratrowstwje wšo zjednoćene. Za tobu so swětej styska. Džěl či hižo džensa wyska.
6. Tebi služa njebjó, zemja, narody, ow wěkow kralo! Lud tež naš či stajnje zjewja: „Kral sy naš“, či spěwa chwalo. Kralow kralo, swjaty Božo, wodź nas, sy nam wěčne zbožo!

HŁUBOKI PUĆ

Bolosćiwy różowc

W mjenje Wótca a Syna ...

Wěrju do Boha ... Chwala Wótcej ...

Wótče naš ...

Strowa sy, Marija ... (*trójce*) z próstwu:

Jězus, kotryž chcył naš rozum rozswětleć.

Jězus, kotryž chcył našu wolu dosprownjeć.

Jězus, kotryž chcył naš pomjatk posylnjeć.

Chwala Wótcej ...

Wótče naš ... Strowa sy, Marija ...

Potajnosće:

Jězus, kotryž je za nas krej so počil.

Jězus, kotryž je za nas šwikany.

Jězus, kotryž je za nas z černjemi skrónowany.

Jězus, kotryž je za nas křiž njesl.

Jězus, kotryž je za nas skřižowany.

Chwala Wótcej ... (*po kóždym hrónčku*)

HASLOW

1. Budź chwała Bohu wěčnemu a jeho Synej lubemu, za nas do smjerće datemu!
2. Wón chodźił je tu po swěće a wotmył naše hrěchi wšě přez swoju smjerć a ćerpjenje.
3. A jeho čelo ležalo je w skale do dnja třěćeho, hač zjednoći z nim duša so.
4. Tak Chryst sej čelo překrasni, náš Zbóžnik žiwy wustupi, a jandžel skału wočini.
5. Ta zemja zarža zdźiwana, a nócna straža rozčěka; sam jandžel w rowje zawosta.
6. Tu na kamjeń so posydže, tu w slónčnej drasće čakaše, hdyž zlahu ranje switaše.
7. Tři žónske k rowu přińdžechu, a jako jeho zwidžachu, to njemalo so stróžichu.
8. Wón rjekny: „Njebojće so mje! Wěm derje, koho pytaće. Wón njeje tu, wón žiwy je!
9. Wšu móc wón smjerći wotwjedže a překrasnjeny stanył je; tu ruby po nim widźiće.“
10. A jandželej so přidruži tu jandžel hišće jasniši. Strach zaja žónske wšitke tři.
11. Jim jandželej pak rjeknyštaj: „Chryst stanył je a w rowje njej’. Wón knježi nade stwórbu wšej.
12. Haj, spomńće, kak wón prajił je, zo na džen třěći zawěsće wón zaso stanje, hladajće!
13. Nět pak so ruče zebjerće, do Galileje chwatajće, wšo jeho pósłam powěsće!“
14. Kak rady žónske chwatachu a pósłam radosć powěchu, zo Knjez je stanył z hordosću!
15. Ći pósli měrnje sluchachu, wšak žónskim malo wěrjachu, hač Knjeza sami widžachu.
16. Ow překrasnjeny Zbóžniko, náš pučo, swětło, wučerjo, my tebi dowěrjamy so.
17. Daj nam so tebi spodobać a po wšěch horjach kralować kaž twoji lubi, twoja mać!

BAĆOŃ

1. Haleluja! Zwońće zwony! Rońće radosć na wšě strony! Do kóždyje wutroby zwońće kěrluš wjesoly: Chryst je dobył, haleluja!
2. Radosć jutry knježi wšudže: w njebjesach a w Božim ludže. Jězus smjerc je přewynyl, žahadlo jej wutorhnyl. Chryst je ...
3. Radosć Chrystej w skalach hrima, wětr do chorhoje přima. Bože slónco zaswěći rjeńšo rano w radosći. Chryst je ...
4. Móc a krasnosť pokazuje Bóh, hdyž z rowa wustupuje. W rowje smjerc je přehrała, jeje móc je złamana! Chryst je ...
5. Překrasnjeny Jězus knježi, přemóžena smjerc pak leži! Jězus nět tež nadźija našeho je žiwjenja. Chryst je ...
6. Krasny Kralo njesmjertnosť, zbudź tež něhdy naše kosće z hinliwosće k žiwjenju, krasnemu a wěčnemu! Chryst je ...

NA KĚRCHOWJE

1. Džens Boži Syn so raduje, wón je z rowa stanyl, je žiwy zas a kraluje, djas je padnyl, smjerc plače, haleluja!
2. Haj, wón je hada stareho porubał a zwjazal. A smjerci kalač je wón wzał, móc jej sćazal, ju sputal, hal.
3. Tu wójnu, kotruž započal z Bohom čert bě w raju, je Jězus za nas dokonjal w Swjatym kraju, naš Zbóžnik, hal.
4. Tak z Wótcom Chryst je wujednal nas, te hrěšne džěci. Štož čert bě wzał, wón je nam dał. Radosć swěći nam z jutrow, hal.
5. Hrěch zamknyl bě nam njebjesa, nět su wotewrjene. A tohodla so wjesela wumóžene wšě duše, hal.

6. Tež wótcy wumóženi su, z nami jutry swjeća. Haj, wšitcy dobri wyskaju: Wšě jich přeća su přešle, hal.

7. Tuž Wumóžnikej spěwajće, džěci Božej' hnady! Wy pak so k njemu wobroćće, džěci zwady! Wón woła, hal.

8. Ow Jězu dobywaćelo, dobyli smy z tobu a přewinjemy hubjenstwo a wšu zlobu. Budź chwalen, haleluja!

1. Jězus, Jězus je to mjeno, kiž mam w swojej wutrobje. Zbóžnik naš je Jězus jeno, zbóžnosť lije do duše. Na Jězusa pohladam, hdyžkuli stysk začuwam.

2. Jězus je mój pokład drohi na swěće a w njebjesach. Jězus je mi pokoj mnohi, je mi slódkosć w hórkosćach. Jězus je mi wobstajnje posylnjenje najrjeńše.

3. Jězus woćomaj je žadosć, wušomaj je zynćenje. Jězus hubomaj je radosć, jazykej je slóženje. Zaboli mje wutroba, Jězus w horju wotpomha.

4. Jězus swětło w nocy kroči a kaž slónco wohrěwa. Pjelnja-li mi sylzy woči, Jězus wšě je zetrěwa. Jězus moja lubosć je, ja chcu, štož mój Jězus chce.

5. Jězus je, to rady praju, moje cyle žiwjenje. Jeho mjeno ja sej staju k rowu, w kotrymž schowam so. Jězus tu a Jězus tam, Jězu Chrysta lubo mam.

6. Jězu, daj mi z pobožnosću twoje mjeno wusłowjeć, daj mi z nim tež z čestliwosću ludźi rjenje postrowjeć: Chwalen Jězus Chryst njech je na wěki! Kaž w modlitwje.

Wotpuskny paćer

W mjenje Wótca a Syna ...

Wótče naš ... Strowa sy, Marija ...

**..., Jězus, kotryž chcył so
nad chudymi dušemi smilić.**

(5 króć)

Wěrju do Boha ...

Modlitwa k zbóžnemu martrarjej, kapłanej Alojsej

Swjaty Božo!

Alojsa Andrickeho

sy sej powołał za měšnika,
zo by twojemu ludej łamał chłěb žiwjenja
a wudžělejo sakramenty cyrkwyje
posrědkował twoju miłosć.

Daj, zo by jeho martrarstwo nam pomhało,
so wuswobodzić z liwkosće,
sebjechwały a hordosće našeho časa.

Zapal w nas woheń wěry,
zo bychmy naše žiwjenje
wobstajnje na tebje wusměrjeli.

Pomhaj nam,
zo bychmy rady wo tebi rěčeli,
po twojich kaznjach jednali
a tak so stali symjo wěry za swět.
Amen.

Z Božej pomocu domoj!

BAĆOŃ *při cyrkwi*

1. Njeh w njebiesach, na zemi, přez cyły firmament, so česći z kěrlušemi Najswjetši sakrament: Njeh, Jězu, kloni so či stajnje čłowjestwo, njeh k wutrobje so twojej wšo modli, štož tu je.

2. Je za nas stajnje bila a za nas bije šće. Štó je kaž wona mila? Wša šćedrosć z njeje dže. Njeh, Jězu, kloni so ...

3. Je wšitkim wotewrjena, njeh hrěch najwjetši je. Jej' smilnosć njeskrótsjena nam želnosć zbudźuje. Njeh, Jězu, ...

4. Ja z tutej' rany piju sej pokoj, Zbóžniko, hdyž z bolosćemi wiju tu w dole sylzow so. Njeh, Jězu, ...

5. Haj, tebi do wutroby so chować něhdy chcu, hdyž w mojej smjerći zloby mje helske nadpadnu. Njeh, Jězu, ...

6. Ow, twoja krej njeh zmyje mi, Jězu, wutrobu! Njeh twoja smjerć mi tyje, hdyž dušu wudychnu. Njeh, Jězu, ...

BAĆOŃ

na nawsy

1. Raduj so, njebjes kralowna, raduj so, Marija! Wša žalosc je so skónčila, haleluja. Proš za nas, ow Marija!
2. Tón, kotrehož sy znosyla, raduj so ..., je wumóhl wšitkich z hubjenstwa, hal. Proš za nas ...
3. Twój syn wot mortwych stanył je, raduj so ..., kaž nam je prajił do smjerće, hal. Proš ...
4. Njedželu k rowu žónske tři, raduj so ..., džěchu z drohimi žalbami, hal. Proš ...
5. A pohladawši do rowa, raduj so ..., tam wuhladachu jandžela, hal. Proš ...
6. Tón rjekny: „Njestróžejće so, raduj so ..., Chryst pobil smjerć je stawajo, hal. Proš ...
7. Wy japoštołam wozjewće, raduj so ..., zo překrasnjeny dobył je, hal. Proš ...
8. We Galileji zawěрно, raduj so ..., nańdžeće jeho žiweho.“ Hal. Proš ...
9. Žónske so chwatnje wróćichu, raduj so ..., a wšudže radosć zbudźichu, hal. Proš ...
10. Haj, mjez swojimi swjećeše, raduj so ..., Chryst dobyće najslawniše, hal. Proš ...
11. Zle mocy wšě su přěhrale, raduj so ..., a swětło nad ćmu kraluje, hal. Proš ...
12. My z tobu wjeselimy so, raduj so ..., njech z tobu přewinjemy zło, hal. Proš ...
13. Proš, zo my bychmy stanyli, raduj so ..., tež překrasneni na wěki, hal. Proš ...

1. Nět, wěriwi, so wjeselmy a Boha chwalo česćujmy. Čas radosće je jutrowny, haleluja, haleluja.

2. Haj, raduj město so a wjes! Je z rowa stanył Chrystus Knjez, zo by nas do-
wjedł do njebjes, hal., hal.

3. Tři žónske k rowu chwatachu a drohe žalby njesechu. „Štó wotamknje row?“ myslachu, hal., hal.
4. Juž Boži row bě wotkryty, w nim jandžel z njebjes póslany, wšón z bělej drastu wodžěty, hal., hal.
5. Wón rjekny: „Kohož pytaće, tu njej’, wón z mortwych stanyl je. To jeho pósłam powěsće!“ Hal., hal.
6. Hdyž měšnicy to zhonichu, to nje-směrnje so stróžichu a žalostnje so mjerzachu, hal., hal.
7. Su hnydom radu radžili a stražnikow sej kupili, zo bychu prawdu zapřěli, hal., hal.
8. Ći pjenjezy wšě přijachu, zmortwych-stanjenje zažachu z najhlupišeju basničku, hal., hal.
9. Hlej, prawda rozbi bajki wšě a rozpadžechu wšitke lžě, džens wšón swět čistu prawdu wě. Hal., hal.

po potrebjje:

1. Tón cyły swět so raduje. Wjeselće so, radujće so, zo Chrystus z mortwych stanyl je! Wjeselće so, radujće so, haleluja, haleluja.
2. Na njebju spěwa jandželstwo. Wjeselće so ... Na zemi wyska křesćanstwo. Wjeselće so ...
3. Wšón Boži lud so raduje. Wjeselće so ... Naš Zbóžnik žiwy kraluje. Wjeselće so ...
4. Wšě trawički so zelenja. Wjeselće so ... Drjewa so běla wot kćenja. Wjeselće so ...
5. Wša zrudoba je woćichla. Wjeselće so ... Bóh wožiwja a wobžiwja. Wjeselće so ...
6. Tež slónco swój puć powyša. Wjeselće so ... A krasnišo nas wobswěća. Wjeselće so...
7. Wšón Boži swět so raduje. Wjeselće so ... Tež wjesel so, štóž žaruje. Wjeselće so ...

HASLOW

1. Wón dobył je, naš Wumóžnik, haleluja, haleluja, a přehrał je zły njekmanik, haleluja, haleluja.
2. Smjerc, djablisko so hordžeštej. Hal., hal. Nět poraženej stonatej, hal., hal.
3. Haj, Jězus stany wot mortwych, hal., hal., zbi zloby njepřećelow zlych, hal., hal.
4. Wón našich wótcow zwjeseli, hal., hal., a potom z rowa wustupi, hal., hal.
5. Ze skały nawróćiwszy so, hal., hal., wón wobkrućuje křesćanstwo, hal., hal.
6. Mój Jězus překrasnjeny je, hal., hal., a wěcnje, wěcnje kraluje, hal., hal.
7. Wón smjerci wza wšu jeje móc, hal., hal., tuž nječasni mje rowa nóc, hal., hal.
8. Kaž wón tež něhdy stanu ja, hal., hal.! Ow witaj, zbóžna nadźija, hal., hal.
9. Njech bjezbóžnik so zapěra, hal., hal., raz jeho zniči njewěra, hal., hal.
10. Ja wěrju Bohu žiwemu, hal., hal., tak wuńdu horju wěcnemu, hal., hal.
11. Kak z Jězusom so wjeselu, hal., hal.! To dowuspěwać njemóžu, hal., hal.

HŁUBOKI PUĆ

Radosciwy różowc

W mjenje Wótca a Syna ...

Wěrju do Boha ... Chwała Wótcej ...

Wótče naš ...

Strowa sy, Marija ... (*trójce*) z *próstwu*:

Jězus, kotryž daj nam přiběrać
w prawej wěrje.

Jězus, kotryž daj nam přiběrać
w sylnej nadźiji.

Jězus, kotryž daj nam přiběrać
w dospołnej lubosći.

Chwała Wótcej ...

Wótče naš ... Strowa sy, Marija ...

Potajnosće:

Jězus, kotrehož sy, knježna,
wot Ducha Swjateho podjala.

Jězus, kotrehož sy, knježna,
Hilžbjetu wopytajcy znosyla.

Jězus, kotrehož sy, knježna, porodźila.

Jězus, kotrehož sy, knježna,
w templu předstajila.

Jězus, kotrehož sy, knježna,
w templu nadešla.

Chwała Wótcej ... *(po kóždym hrónčku)*

POMNIK

1. Božo, ty Serbow wodźil sy a škital, přez mnohe wěki žohnował jich prócy. Ty budź nam nadal kruty wěsty přistaw, hdyžkuli chcyle škodźeć nam zle mocy.

Próstwu na wołtar kładžemy či, Božo: Zachowaj Serbow, žohnuj nas, daj zbožo.

2. Ty sy nam daril swoju swjatu wěru, byrnjež to z mječom djabol kazyc spytał. Lud naš je, Božo, zachował či swěru, je pola tebje wuček stajnje pytał. Próstwu ...

3. Wšo, štož su woprowali naši wótcy, to na wšě časy njech je žohnowane! Za wěru, narod, zasadźachu mocy. Njech z toho plody žnjemy tež rjane! Próstwu ...

4. Lud njezahinje, ženje njewustanje, kiž Boha znaje a do njeho wěri. Mać Boža za nas prosyc njepřestanje. Nichtó z nas jeje swěru njedoměri. Próstwu ...

5. Božo, budź ludej našemu ty miły, tebje njech stajnje wuchwaluje čily; doniž tu lipa słowjanska šće kćěje, w maćernej rěči zanošujmy spěwy! Próstwu ...

6. Budžemy dale modlić so a spěwać, njedamy wzać sej twoje Bože dary. Budžemy swěru w twojej cyrkwi dželać, kralestwa twojoh spěchować wšě twary. Próstwu ...

7. Wšitkich nas wjazaj njepřestajna lubosć k tebi a k twojej maćeri bjezhřešnej! Daj z teje česćownosće mocy wurość, kotrež nas skruća w swětnej chwili spěšnej! Próstwu ...

STRÓŽIŠČO (po přestawce)

1. Je přišoł dzeń najzbóžniši, hdyž Jězus z rowa wukroči, hdyž přemó hada stareho, hrěch, nuzu, smjerc a hubjenstwo, haleluja.
2. Wšech njepräcelow přewiny, a wjerch so wróci z hlubiny. Kiž jeho běchu zmorili, tych porazy a wohańbi, hal.
3. Kaž Jona tři dny we rybje, wón poby tři dny we rowje. Nic smjerc njej' jeho přemóhla, tež zemja jeho njeschowa, hal.
4. Na třeci dzeń po chowanju tři žónske k rowu přińdžechu a chcychu Chrysta žalbować. Wón njeda pak so namakać, hal.
5. Tu nańdžechu drje prózdny row, wšak w rowje dweju jandželow. Taj swěru wšo jim powěštaj, do Galileje pósłaštaj, hal.
6. Wšech dobrych duši zrudoba so přeměni do wjesela, hdyž w Galileji nańdžechu wšo tak, kaž rano zhonichu, hal.
7. Hdyž dweju pósłow po puću Knjez zetka jara zrudneju, jej wutrobje wón zahori, tam w Emmausu při wječeri, hal.

MJEZ STRÓŽIŠČOM A MIŁKECAMI

Próstwy

Modlimy so ...

... we wěstym mēnjenju swjateho wótca.

Wótče naš ...

... wo zdźerženje měra.

Wótče naš ...

... za žiwych a njebohich křižerjow.

Wótče naš ...

MILKECY

1. Budź chwała Bohu wěčnemu a jeho Synej lubemu, za nas do smjerće datemu!
2. Wón chodźil je tu po swěće a wotmyl naše hrěchi wšě přez swoju smjerc a ćerpjenje.
3. A jeho čelo ležalo je w skale do dnja třěćeho, hač zjednoći z nim duša so.
4. Tak Chryst sej čelo překrasni, naš Zbóžnik žiwy wustupi, a jandžel skału wočini.
5. Ta zemja zarža zdźiwana, a nócna straža rozčěka; sam jandžel w rowje zawosta.
6. Tu na kamjeń so posydže, tu w slónčnej drasće čakaše, hdyž zlahu ranje switaše.
7. Tři žónske k rowu přińdžechu, a jako jeho zwidžachu, to njemalo so stróžichu.
8. Wón rjekny: „Njebojće so mje! Wěm de-rje, koho pytaće. Wón njeje tu, wón žiwy je!
9. Wšu móc wón smjerći wotwjedže a překrasnjeny stanyl je; tu ruby po nim widźiće.“
10. A jandželej so přidruži tu jandžel hišće jasniši. Strach zaja žónske wšitke tři.
11. Jim jandželej pak rjeknyštaj: „Chryst stanyl je a w rowje njej’. Wón knježi nade stwórbu wšej.
12. Haj, spomńće, kak wón prajił je, zo na džen třeci zawěsće wón zaso stanje, hladajće!
13. Nět pak so ruče zebjerće, do Galileje chwatajće, wšo jeho pósłam powěsće!“
14. Kak rady žónske chwatachu a pósłam radosć powěchu, zo Knjez je stanyl z hordosću!
15. Ći pósli měrnje sluchachu, wšak žónskim malo wěrjachu, hač Knjeza sami widžachu.
16. Ow překrasnjeny Zbóžniko, naš pučo, swětło, wučerjo, my tebi dowěrjamy so.
17. Daj nam so tebi spodobać a po wšěch hor-jach kralować kaž twoji lubi, twoja mać!

ČORNY HODLER

1. Džens Boži Syn so raduje, wón je z rowa stanyl, je žiwy zas a kraluje, djas je padnyl, smjerć plače, haleluja!
2. Haj, wón je hada stareho porubał a zwjazal. A smjerći kalač je wón wzał, móc jej sćazał, ju sputał, hal.
3. Tu wójnu, kotruž započal z Bohom čert bě w raju, je Jězus za nas dokonjał w Swjatym kraju, naš Zbóžnik, hal.
4. Tak z Wótcom Chryst je wujednał nas, te hrěšne džěci. Štož čert bě wzał, wón je nam dał. Radosć swěci nam z jutrow, hal.
5. Hrěch zamknył bě nam njebjesa, nět su wotewrjene. A tohodla so wjesela wumóžene wšě duše, hal.
6. Tež wótcy wumóženi su, z nami jutry swjeća. Haj, wšitcy dobri wyskaju: Wšě jich přeća su přešle, hal.
7. Tuž Wumóžnikej spěwajće, džěci Božej' hnady! Wy pak so k njemu wobroćće, džěci zwady! Wón woła, hal.
8. Ow Jězu dobywaćelo, dobyli smy z tobu a přewinjemy hubjenstwo a wšu zlobu. Budź chwalen, haleluja!

MJEZ ČORNYM HODLERJOM A RADWORJOM

Wi-taj, kra-low-na, ma-ći mi-ło-sće,
ži - wje-nje, slód-kosć a na - ša
na-dži-ja, wi-taj! Te-bi so wo-ła-my,
wuh-na - te džě-ći Jě-wi-ne! Te-bi
zdy-chu-je - my ža - ło - ści - cy a
pla-kaj-cy w tu - tym do-le syl-zow.
A - ja, na - ša rěč-ni-ca, wo-broć
swo-jej mi - ło - ści-wej wo-ći k nam
a po tu-tym wuh-nan-stwje po-kaž
nam Jě - zu - sa, žoh - no - wa - ny
plód swo - je - ho ži - wo - ta!
Ow smil-na, ow do-bro - ěi - wa,
ow slód-ka knje-žna Ma - ri - ja!

Loretska litanija

**Knježe, smil so nad nami!
Chrysće, smil so nad nami!
Knježe, smil so nad nami!**

**Chrysće, slyš nas!
Chrysće wuslyš nas!**

**Božo Wótče z njebjes
Božo Syno, Wumóžniko swěta
smil so nad nami!**

**Božo Ducho Swjaty
Swjata Trojica, jenitki Božo
smil so nad nami!**

**Swjata Marija
Swjata Boharodźicielka
Swjata knježna wšěch knježnow
proš Boha za nas!**

**Chrystowa maći
Maći swjateje cyrkwje
Maći Božeje hnady
proš Boha za nas!**

**Najšwarniša maći
Najčisćiša maći
Njezranjena maći
proš Boha za nas!**

**Njeposlabjena maći
Lubozna maći
Wobdźiwajna maći
proš Boha za nas!**

**Maći dobreje rady
Maći Stworićela
Maći Wumóžnika
proš Boha za nas!**

**Najrozumniša knježna
Česćomna knježna
Chwalbna knježna
proš Boha za nas!**

**Mócna knježna
Dobroćiwa knježna
Swěrna knježna
proš Boha za nas!**

**Špihelo sprawnosće
Stole mudrosće
Přičina našeje radosće
proš Boha za nas!**

Duchowne sudobjo
Česćomne sudobjo
Wosobne sudobjo pobožnosće
proš Boha za nas!

Potajna róža
Dawidowa wěža
Slonowinowa wěža
proš Boha za nas!

Zloćany domje
Křinja sluba
Njebjeske wrota
proš Boha za nas!

Jutna hwězda
Strowjo chorych
Wućeke hrěšnikow
proš Boha za nas!

Pokojićelka zrudnych
Pomocnica křesćanow
Kralowna jandželow
proš Boha za nas!

Kralowna patriarchow
Kralowna profetow
Kralowna japoštołow
proš Boha za nas!

Kralowna martrarjow
Kralowna wuznawarjow
Kralowna knježnow
proš Boha za nas!

Kralowna wšitkich swjatych
Kralowna bjez herbskeho hrěcha podjata
Kralowna do njebjes wzata
proš Boha za nas!

Kralowna najswjećišeho rozarija
Kralowna swójbow
Kralowna měra
proš Boha za nas!

Jehnjo Bože, kotrež zeběraš hrěchi swěta,

- přelutuj nas, Knježe!

- wuslyš nas, Knježe!

- smil so nad nami!

Magnifikat

**Wuchwaluje moja duša Knjeza, / a mój
duch raduje so w Bohu, mojim Zbóžniku.**

**Přetož zhladał je na ponižnosć swojeje
služownicy, / hlejće, wot nětka budžeja
mje chwalić wšitke narody.**

**Dokelž wulke wěcy je we mni činil, kiž je
mócný, / a swjate je jeho mjeno.**

**A jeho smilnosć traje wot naroda
k narodej / nad tymi, kiž so jeho boja.**

**Móc je pokazal ze swojim ramjenjom /
a rozehnał tych, kiž su hordeje wutroby.**

**Storčil je mócných ze stola /
a powyšil ponižnych.**

**Hlódnych je napjelnil z kubłami /
a bohatych wotpósłał prózdnych.**

**Přijał je Israela, swojeho služownika, /
wopomniwši swoju smilnosć.**

**Kaž je slubił našim wótcam, / Abrahamej
a jeho potomnistwu na wěki.**

**Chwała Wótcej a Synej /
a Duchej Swjatemu.**

**Kaž bě w spočatku tak tež nět a přeco /
a wěki na wěki. Amen.**

**1. Jehnjo Bože, zmorjene za nas, zhladuj
smilnje na nas! Jehnjo Bože, zmorjene
za nas, zhladuj smilnje na nas! Jehnjo
Bože, zmorjene za nas, měř lij do duše!**

**2. Dawaj, Knježe, daruj měř swojej cyr-
kwi, kóždym krajej! K swojim přika-
znjam nas ćěr! Zdžerž nas w swojej wě-
rje prawej! Žohnuj naše žiwjenje, daj
nam zbóžne skónčenje!**

RADWOR

1. Raduj so, njebjes kralowna, raduj so, Marija! Wša žalosc je so skónčila, hal-leluja. Proš za nas, ow Marija!
2. Tón, kotrehož sy znosyla, raduj so ..., je wumóhl wšitkich z hubjenstwa, hal. Proš za nas ...
3. Twój syn wot mortwych stanyl je, raduj ..., kaž nam je prajił do smjerće, hal. Proš ...
4. Njedźelu k rowu žónske tři, raduj ..., džěchu z drohimi žalbami, hal. Proš ...
5. A pohladawši do rowa, raduj ..., tam wuhladachu jandžela, hal. Proš ...
6. Tón rjekny: „Njestróžejće so, raduj ..., Chryst pobil smjerć je stawajo, hal. Proš ...
7. Wy japoštołam wozjewće, raduj ..., zo překrasnjeny dobył je, hal. Proš ...
8. We Galileji zawěрно, raduj ..., nańdžeće jeho žiweho.“ Hal. Proš ...
9. Žónske so chwatnje wróćichu, raduj ..., a wšudže radosć zbudźichu, hal. Proš ...
10. Haj, mjez swojimi swjećeše, raduj ..., Chryst dobyće najslawniše, hal. Proš ...
11. Zle mocy wšě su přěhrale, raduj ..., a swětło nad ćmu kraluje, hal. Proš ...
12. My z tobu wjeselimy so, raduj ..., njech z tobu přewinjemy zło, hal. Proš ...
13. Proš, zo my bychmy stanyli, raduj ..., tež překrasnjeni na wěki, hal. Proš ...

NA KĚRCHOWJE

1. Haleluja! Zwońće zwony! Rońće radosć na wšě strony! Do kóždeje wutroby zwońće kěrluš wjesoly: Chryst je dobył, haleluja!
2. Radosć jutry knježi wšudže: w njebjesach a w Božim ludže. Jězus smjerc je přewynyl, žahadlo jej wutorhnyl. Chryst je ...
3. Radosć Chrystej w skalach hríma, wětr do chorhoje příma. Bože slónco zaswěći rjeńšo rano w radosći. Chryst je ...
4. Móc a krasnosť pokazuje Bóh, hdyž z rowa wustupuje. W rowje smjerc je přehrała, jeje móc je zlamana! Chryst je ...
5. Překrasnjeny Jězus knježi, přemóžena smjerc pak leži! Jězus nět tež nadźíja našeho je žiwjenja. Chryst je ...
6. Krasny Kralo njesmjertnosće, zbudź tež něhdy naše kosće z hinliwosće k žiwjenju, krasnemu a wěčnemu! Chryst je ...

-
1. Chryst mortwy je so wubudźił, haleluja, haleluja, a žiwy z rowa wustupił, hal., hal.
 2. Hdy budžeše wón njestanył, hal., hal., to cyły swět by zahinył, hal., hal.
 3. A dokelž pak wón stanył je, hal., hal., my spěwać směmy wjesele, hal., hal.
 4. Tři žónske rano njedźelu, hal., hal., row jeho prózdny nańdžechu, hal., hal.
 5. A w rowje bělaj jandželej, hal., hal., jim cyłu radosć powěštaj, hal., hal.
 6. „Tón, kotrehož tu pytaće, hal., hal., je z mortwych stanył hordoznje, hal., hal.
 7. Wón žiwy chodži po kraju, hal., hal., tu jenož ćelne ruby su, hal., hal.
 8. Do Galileje doběhnće, hal., hal., tam wěsće jeho nańdžeće, hal., hal.

9. A japoštołam prajće to, hal., hal., zo žiwjenje je dobyło!“ Hal., hal.

10. „Džak wamaj, džak; my pónđžemy, hal., hal., a kaž staj rjekłoj, sčini my.“ Hal., hal.

11. Nět cyly swět so raduje, hal., hal., z tej’ jutrowneje powěšće, hal., hal.

12. A wšudže ludžo spěwaju, hal., hal., zo Chryst je dobył nad smjerću, hal., hal.

13. Tež my z nim jutry swjećimy, hal., hal., a z wjesołosću spěwamy, hal., hal.

14. Wša chwała, Jězu, tebi budź! Hal., hal. Tež naše čěla něhdy zbudź, hal., hal.!

1. Jězus, Jězus je to mjeno, kiž mam w swojej wutrobje. Zbóžnik naš je Jězus jeno, zbóžnosť lije do duše. Na Jězusa pohladam, hdyžkuli stysk začuwam.

2. Jězus je mój pokład drohi na swěće a w njebjesach. Jězus je mi pokoj mnohi, je mi slódkosć w hórkosćach. Jězus je mi wobstajnje posylnjenje najrjeńše.

3. Jězus wočomaj je žadosć, wušomaj je zynčjenje. Jězus hubomaj je radosć, jazykej je slodžjenje. Zaboli mje wutroba, Jězus w horju wotpomha.

4. Jězus swětło w nocy kroči a kaž slónco wohrěwa. Pjelnja-li mi sylzy woči, Jězus wšě je zetrěwa. Jězus moja lubosć je, ja chcu, štož mój Jězus chce.

5. Jězus je, to rady praju, moje cyle žiwjenje. Jeho mjeno ja sej staju k rowu, w kotrymž schowam so. Jězus tu a Jězus tam, Jězu Chrysta lubo mam.

6. Jězu, daj mi z pobožnosću twoje mjeno wusłowjeć, daj mi z nim tež z čestliwosću ludźi rjenje postrowjeć: Chwalen Jězus Chryst njech je na wěki! Kaž w modlitwje.

Wotpuskny paćer

W mjenje Wótca a Syna ...

Wótče naš ... Strowa sy, Marija ...

**..., Jězus, kotryž chcył so
nad chudymi dušemi smilić.**

(5 króć)

Wěrju do Boha ...

Modlitwa k zbóžnemu martrarjej, kapłanej Alojsej

Swjaty Božo!

Alojsa Andrickeho

sy sej powołał za měšnika,
zo by twojemu ludej łamał chłěb žiwjenja
a wudžělejo sakramenty cyrkwe
posrědkował twoju miłosć.

Daj, zo by jeho martrarstwo nam pomhało,
so wuswobodzić z liwkosće,
sebjechwały a hordosće našeho časa.

Zapal w nas woheń wěry,
zo bychmy naše žiwjenje
wobstajnje na tebje wusměrjeli.

Pomhaj nam,
zo bychmy rady wo tebi rěčeli,
po twojich kaznjach jednali
a tak so stali symjo wěry za swět.
Amen.

WOT KĚRCHOWA K CYRKWI

1. Tebje my Boha chwalimy a tebje Knjeza sławimy. Wša zemja Wótca wěčneho će česći všehomócného.
2. A wšitke mocy njebieske so tebi klonja pokornje. Tam cherubojó spěwaju a serafojó wyskaju.
3. Ow swjaty, swjaty, swjaty sy, naš Božo, kralo wotwěčny! Njebjo a zemja twojeje stej, Knježe, polnej krasnosće.
4. Chór japoštołow klóni so či, Božo, chwału spěwajo. Profeća twoji wšitcy su či swědcy a česć zjewjeju.
5. A swětle wójsko martrari će wuchwaluje na wěki. Tu wokoło pak na zemi će swjata cyrkej hódnje cći.
6. Cći Wótca tebje, kotryž sy we majestosći njesměrny, a Syna česćomneho cći, kiž twój je wěrný jenički.
7. Cći Ducha waju Swjateho a pokojerja našeho. Ty sam, ow Jězu Chrysće sy, kral hordozneje krasnoty.
8. Ty wěčny Syno Wótcowy, ty nas dla syn bu knježniny. Sy, wzawši smjerći žahadlo, nam daril njebies kralestwo.
9. Nět na prawicy na Božej kral sedžiš w krasy Wótcowej. Nas budžeš sudzić. Prosymy: Smil so, kiž z krwju nas wumóhl sy.
10. Daj přebywać nam z twojimi we wěčnym zbožu swjatymi! Swój lud, nas, Knježe, wozbožuj, nas džědźicelow wobdaruj!
11. Wodź nas a wozbož na wěčne, kiž wšě dny žohnujemy će, a twoje mjeno sławimy a na wěki jo česćimy.
12. Nas zachowaj před hrěchami, smil, Knježe, smil so nad nami! Smil, Knježe, nad nami so smil a k našej dowěrje so schil!
13. Ty, Božo, nadžija nam sy, tuž nihdy njezahinjemy. Hdyž na tebje so spuścamy, so nihdy njewohańbimy.

**1. Nět radujmy so wutrobnje, haleluja!
Marija je po zrudobje, haleluja! Wša je
so žalosć zhubila, haleluja, swět slónco
rjeńšo wobswěća, haleluja, haleluja, ha-
leluja, haleluja.**

**2. Hdže je, ow zbóžna wutroba, hal.,
hdže je wša twoja zrudoba, hal.? Kak
zašle su wšě bolosće, hal., a polna nět sy
radosće, hal., hal., hal., hal.**

**3. Praj, ow Marija knježniska, hal., njej'
bójska móc to synowa, hal.? Ju, z rowa
syn twój stanył je, hal. Tuž raduj nět so
njesměrnje, hal., hal., hal., hal.**

**4. My z tobu, maći, wyskamy, hal., a
syna z tobu witamy, hal. Proš, njech tež
nam wšě bolosće, hal., so přeměnja do
radosće, hal., hal., hal., hal.**

PŘI CYRKWI

**1. Knježna swjata, maći Boža, ze wšěch
stron nam strachi hroža. Z róžowcom so
wućěkamy tebi, tak so wuchowamy.**

**Nawodžej nas, mócna kralowna naj-
swjetšeho róžowca!**

**2. Z njebyes róžowc sy nam dała, zo by
wěru přisporjala. Přez te swjate potaj-
nosće njech tež we nas swjatosć rosće!**

Nawodžej nas ...

**3. Bohu džak, zo njejsmy sami: Ty džě
Boha prosyš z nami. Njech twój příklad
slědujemy a tak k tebi docpějemy!**

Nawodžej nas ...

WOT CYRKWJE DO WSY

1. Wón dobył je, naš Wumóžnik, haleluja, haleluja, a přehrał je zły njekmanik, haleluja, haleluja.
2. Smjerć, djablisko so hordžeštej. Hal., hal. Nět poraženej stonatej, hal., hal.
3. Haj, Jězus stany wot mortwych, hal., hal., zbi zloby njepřećelow złych, hal., hal.
4. Wón našich wótcow zwjeseli, hal., hal., a potom z rowa wustupi, hal., hal.
5. Ze skały nawróćiwszy so, hal., hal., wón wobkrućuje křesćanstwo, hal., hal.
6. Mój Jězus překrasnjeny je, hal., hal., a wěcnje, wěcnje kraluje, hal., hal.
7. Wón smjerći wza wšu jeje móc, hal., hal., tuž nječēsni mje rowa nóc, hal., hal.
8. Kaž wón tež něhdy stanu ja, hal., hal.! Ow witaj, zbóžna nadžija, hal., hal.
9. Njeh bjezbóžnik so zapěra, hal., hal., raz jeho zniči njewěra, hal., hal.
10. Ja wěrju Bohu žiwemu, hal., hal., tak wuńdu horju wěcnemu, hal., hal.
11. Kak z Jězusom so wjeselu, hal., hal.! To dowuspěwać njemóžu, hal., hal.

ROZŽOHNOWANJE

Daj, Knježe, z twojim žohnowanjom nam domoj hić kaž Jakubej a džakliwje a z kedźbowanjom wšě twoje dary hajić sej! Ow, wostawaj, naš Božo, z nami. Džerž nas ze swojej pomocu! My wjazujemy, smy-li sami, ty dowjedžeš nas k dobyću.

Kěrluš k zbóžnemu martrarjej, kapłanej Alojsej

1. We času knjejstwa zleho ducha tež ničic chcedža křesćanstwo. Ty widžiš strachi wšeho luda, jom' bludnu wěru wotkryjo.

Refr.: Alojso, martrarjo! Jako přiklad jewiš so za wšo swěta čłowjestwo, za naš narod, kóždeho!

2. Mócnarjow to wšak zlobi jara. Kaž zlóstnika Će zajachu. Za zachribjetnoh' Tebje maja, a cyrkej Chrysta hanjachu.

Alojso, martrarjo! ...

3. Na městno smjerće Tebje wjezu, do Dachauskeho ćerpjenja. We krutej wěrje njeseš ćěžu, sy wěrný swědk za Chrystusa.

Alojso, martrarjo! ...

4. Tam jatych bratrow posylnjuješ we dowěrje na njebjesa. Jich z lubym směwom pozbudźuješ, zo Boža mać je zepěra.

Alojso, martrarjo! ...

5. Twój přiklad nas we wěrje sylni, zo z Jězusom je dobyća. Hdyž wosud nas raz k zemi tlóči, nam Wón je žórlo žiwjenja.

Alojso, martrarjo! ...

6. Być dobre symjo tu na zemi, to wuproš nam wot Knjeza žnjow, zo nas kaž dobre płody žnjeli, my docpěli raz zbóžny schow.

Alojso, martrarjo! ...

Kónčna modlitwa

*Knježe Jězu Chrysće,
džakujemy so či,
zo sy nas k wěrje do tebje,
skřižowaneho a zrowastanjeneho,
powołał.*

*Daj, zo bychmy tutu wěru wjesele
we wutrobje wobchowali
a zmužiće přede wšěm swětom
wuznawali.*

*Spožč, zo bychmy po wěrje
Bohu spodobnje žiwi byli
a jónu w njebjesach
z tobu so radowali
wěki na wěki.
Amen.*